

[Holger K. Nielsen]

ter, der ikke har så meget med hinanden at gøre. Jeg synes generelt, det er utilfredsstillende, at der er blevet praksis for, at vi her i Folketinget behandler disse lovforslagspakker, hvor der i ét lovforslag er så mange forskellige elementer, som man skal tage stilling til. Selv om jeg indrømmer, at det teknisk er korrekt nok, synes jeg, det er politisk utilfredsstillende.

Der er ting i det, som vi ikke har problemer med. Ændringerne omkring kollegierne er vi generelt positive over for, selv om der naturligvis i forlængelse af det, den socialdemokratiske ordfører sagde, er ting, der skal undersøges nærmere i Boligudvalget.

Vi har heller ikke problemer med punkt V om kommunalbestyrelsens adgang til at yde tilskud til merudgifter i forbindelse med afslutning af byggeregnskaber.

Vedrørende det, som måske er den større del af det, nemlig punkt I, hvor man delegerer beføjelsen til kommunalbestyrelsen til godkendelse af afhændelse og forandringer af almenyttige boligselskabers ejendomme, er det jo korrekt, som den konservative ordfører sagde, at der ikke i dette lovforslag ligger den store dramatik. Man kunne ved første øjekast få en fornemmelse af, at det var boligministerens idé om at privatisere den almenyttige boligsektor, det her drejer sig om. Det er det naturligvis ikke, men jeg synes alligevel, når jeg læser om denne lempelse af mulighederne for at afhænde almenyttige boligselskabers ejendomme, at det er svært helt at se bort fra den sammenhæng, der er med boligministerens øvrige ideer om, at de almenyttige boliger skal privatiseres. Og det skal så være en bemærkning her, at når man giver en vis herre en lillefinger, så . . . . .

Vedrørende forandringer, nemlig den foreslåede § 3 b, gør man i bemærkningerne meget ud af, at man vedrørende nedlæggelse af lejligheder i Boligministeriet hidtil har anlagt en meget restriktiv praksis. Man skriver i bemærkningerne, at i og med, at denne kompetence nu overlades til kommunalbestyrelserne, forudsættes det, at kommunalbestyrelserne oprettholder den hidtidige, meget restriktive praksis.

Jeg vil godt høre, hvad man bygger denne forudsætning på. Og hvis det nu viser sig, at kommunalbestyrelserne ikke lever op til den forudsætning, har man så fra regeringens side tænkt sig at gøre noget ved det?

Det er jo det, som er et generelt problem, når man overlader disse ting til kommunerne. Der er kommuner, der formentlig vil gøre det helt udmærket, men der er andre kommuner, som vil gøre det knap så udmærket. Derfor er man nok nødt til fra regeringens side, for så vidt man fastholder den målsætning, at der bør være en restriktiv praksis med hensyn til nedlæggelse af lejligheder – og den er jeg enig i – at gøre sig klart, hvad man så vil gøre, hvis det nu ikke viser sig at kunne holde stik i praksis.

Vedrørende lempelserne af sælgeransvaret er jeg ligesom den socialdemokratiske ordfører skeptisk. Jeg vil godt høre nærmere om hvorfor og om, hvorvidt der er en saglig begrundelse for, at man gennemfører denne ændring.

Hvad angår regelforenklingerne for udlån og tilskud til driftsudgifter fra Boligselskabernes Landsbyggefond, er det for mig lidt uigennemskueligt, hvad konsekvenserne af disse regelforenklinger vil være. Også her er der tale om nogle decentraliseringer. Men vi ønsker i hvert fald at få konsekvenserne nærmere afklaret i Boligudvalget, før vi bider spids på denne ændring.

Mejdahl (V):

I lovforslaget foreslår boligministeren en række ændringer og forenklinger i boligbyggeriloven, som der kan være mange gode grunde til at gennemføre. Jeg skal på Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Vi synes, at det er både rigtigt og forsvarligt, at boligministeren lægger så mange af sine beføjelser som muligt ud til kommunerne. Jeg tror, det vil være en fordel at inddrage kommunerne i boligpolitikken i endnu højere grad fremover, end tilfældet er i dag. Lad kommunerne få mere kompetence og større økonomisk ansvar, så vil vi opnå en bedre ressourceudnyttelse på den del af boligområdet, som støttes af offentlige midler.

De konkrete forslag til ændringer er helt i tråd med det, som jeg lige har sagt. Når kommunerne får adgang til at yde et tilskud til en ungdomsboligbebyggelse, må det være frivilligt, om kommunerne vil gøre det. Og hvis kommunerne benytter den ret, de får, til at råde over en andel af visse ungdomsboliger, så følger der også økonomiske forpligtelser med for kommunerne.